

at dette Forslag vedtages. — Efterat den sidste ærede Taler paa egne og nærmeste Meningsfællers Begne har tiltraadt Forslagene under Nr. 115, 130 og 152, er der iøvrigt for mig meget lidt at tilføje, specielt for det Mindretals Bedkommende, for hvilket jeg fører Ordet. Jeg kan henholde mig til de fleste af de Bemærkninger, som den ærede Ordfører saa loyalt anførte, ogsaa angaaende de Mindretalsforslag, han ikke har været med til at stille. Jeg skal med Hensyn til Forslaget under Nr. 130 angaaende Udnævnelsen af Sekondlieutenanter endnu sige til, hvad den sidste ærede Taler anførte, at jeg tror, det har Betydning, at de Bedkommende, efterat være uddannede til Sekondlieutenanter, blive udnævnte til at være det; de have da ganske anderledes Hold paa at vide, hvad de skulle bruges til under de fremtidige Indkaldelser, og det har aabenbart Betydning; det har Betydning for den Interesse, hvormed de omfatte deres fremtidige Tjeneste som Fædrelandsforvarere i Fred og Krig, at de have faaet deres bestemte Stilling, og jeg tror, at det har sin Betydning for den Virksomhed, der kan ventes af dem frivillig ved Skytteforeninger og Deslige, at de have deres bestemte Plads ifølge Udnævnelse. Jeg tror derfor, at det ikke er uden Betydning, at denne Udnævnelse finder Sted, og saavidt jeg har forstaaet den meget ærede Krigsminister, er det ogsaa hans Mening med Forslaget, at Saadant skulde finde Sted indenfor de betryggende Regler, der ere foreslaaede under Nr. 130. Naar vi ikke have tiltraadt Forslaget under Nr. 141 angaaende Jorsfremmelseslisterne, er det sket af de Grunde, som den ærede Ordfører meget rigtigt har angivet. Jeg tror nok, at det kan være ønskeligt for den ærede Minister, at der er visse ordnende Bestemmelser med Hensyn til Jorsfremmelsesraadet; sfter det ikke i Loven, kan det imidlertid meget godt ordnes administrativt. Den samme Myndighed kan, naar det ikke er altsor bindende, ordnes administrativt; men at fastsætte i Loven, at saadanne Udnævnelser skulle finde Sted efter bestemte Indstillinger fra politisk uansvarlige Autoriteter, saa at Ministeren, naar han skal indstille til høiere Klasser, delvis til Kapitain, delvis til Stabsofficer, er nødt til indenfor en meget begrændset Indstilling at følge uansvarlige Autoriteters Raad, og naar man da beslager sig over denne og hin Udnævnelse, kan henstøde sig under, at Lovgivningsmagten har fritaget ham for Ansvar, idet det ligger her og der, hvor vi ikke kunne ramme det, finder jeg ikke rigtigt. Jeg siger, at det er konstitutionelt ikke rigtigt. Det kan ganske vist have sine Ulemper med de hyppige Ministerkifter, det indrømmer jeg, sjiøndt ogsaa der kan det have sin Betydning, at et muligt feilagtigt System kan ved Skifte rettes til det rigtige, saa at mulig med Urette forbigaaede Personer kunne finde Op-

reisning, og forsaauidt kan der ogsaa være gode Sider derved; men det, jeg lægger Vægt paa, er det konstitutionelle Moment. Det maa ikke stilles anderledes i Loven, end at Ministeren i Virkeligheden dog kommer til at høre det fulde og militære Ansvar for Udnævnelserne; uden at kunne indstøde sig under, at han har været nødt til efter Loven at følge sine Embedsmænds Indstillinger. Det er dette, som den ærede Ordfører ganske vist har antydet som Indholdet af vort Underændringsforslag ved Søværnsloven, og naar vi kunne faae det vedtaget der, have vi Intet mod Jorsfremmelsesraadet. En saadan Underændring have vi ikke stillet her, og vi kunne derfor ikke stemme for Forslaget under Nr. 141; men, saavidt jeg forstod den ærede Ordfører, er det hans Opfattelse, at, hvis Thinget billigede den Betragtning ved en senere Lov, nemlig Søværnsloven, vilde han være med til at ændre, hvad der mulig her blev vedtaget ved 2den Behandling. Jeg har saaledes forklaret, hvorfor vi ikke have tiltraadt Forslaget under Nr. 141. — De enkelte mindre Ændringer skal jeg ikke opholde mig videre ved. Jeg skal slutte med at udtale, hvad jeg udtalte igaar, at jeg tror, man gjør vel i at stemme for de Forslag, som det Mindretal, hvorfor jeg er Ordfører, har sluttet sig til, og jeg tror, at man kan have saa meget lettere ved at gjøre det, som der derved vil blive den størst mulige Sammenhæng mellem Afstemningerne over det sidste Afsnit og over det første. Det er altsaa kun Flertallets Forslag under Nr. 141, som jeg ikke kan anbefale. Ellers anbefaler jeg samtlige Udvælgsforslag, samtlige Flertalsforslag og de mindre Forslag, der betegnes ved „Mindretallet under Nr. 27“, hvorimod jeg tillader mig at fraraade de Mindretalsforslag, der betegnes som stillede af Mindretallet under Nr. 16 og under Nr. 3

N. P. Jensen: Den sidste ærede Taler udtalte sig mod Forslaget under Nr. 131 og mente, at det var rigtigt og nødvendigt, at Sekondlieutenantseleverne efter Uddannelsen ogsaa bleve udnævnte til Sekondlieutenanter. Jeg anser det ikke for at være rigtigt, medmindre de blive til Tjeneste; men, naar de selv ønske at blive hjemsendte efter at være uddannede, kan jeg ikke forstaa, at det er i deres Interesse eller til Tjenestens Favn, at de blive Sekondlieutenanter. Det vil ikke udelukke, at de, naar de indkaldes, anvendes til Delingsfærdtjeneste; men Fordelen ved ikke strax at udnævne dem ligger i, at vedkommende Afdelinger — der i deres Stambøger have Oplysning om, hvilke unge Mennesker der ere uddannede til Sekondlieutenanter, med Vedtegning om, hvorledes de have gjort Fyldest som Delingsførere — naar Krigen kommer kunne tage de Dygtigste og gjøre dem til Sekondlieutenanter. Det er denne Betragtning, der har ledet til vort Jor-